ఖైదీ

సీరియల్
పన్నెండవ భాగము

నాగరిక ప్రపంచంలోకూడా అవే జరుగుతున్నాయి. అక్క
కన్నా అర్థంలేని, అన్యాయమైన అడ్డుగోడలు మనిషి మనిషి
మధ్య పెరుగుతూనే వున్నాయి.

అందరం గూడెం చేరుకొనేసరికి మునిమాపు చీకటిపడింది

ఆ రాత్రికి విందు చేసుకుందామని సూచించాడు నాయకుడు
విందుమాట వినగానేఉప్పొంగి పోయారు సంతోషంతో జ
మంతా. మామూలుగా రోజూవాళ్ళుమాంసం తినరనీ, విందు
చేసుకున్నప్పుడు మాత్రమే తింటారని తర్వాత తెలుసుకున్నాను

అంతకు ముందులాగానే నాయకుడి గుడిసె ముందున్న ఖా
స్థలంలో పెద్దమంట వేశారు. చంపివుంచిన నాలుగైదు అడ
పందుల్ని తెచ్చి అందులో పడేసి కాల్చసాగారు. మాంసం మం
ల కుడుకుతుంటే ఒక రకమైన వింత వాసన బయలుదేరింది

నాయకుడూ నేనూ మందుసీసాలు ముందెట్టుకున్నా
కార్కులు తీసి త్రాగడం మొదలెట్టాం.

"మమ్మల్ని చూస్తే మీకేమనిపిస్తుంది?" అడిగాడతః
యధాలాపంగా.

"ఏమీ అనిపించడంలేదు. భయంకరమైన వ్యక్తులని మొద
ట్లో భయపడ్డాను. దగ్గరయ్యాక మీ ఆప్యాయత, ఆదరణ
చూసి ముగ్ధుణ్ణయి పోయాను." మనసులోమాట చెప్పాను.

"నీ స్నేహితం దొరకడం మా అదృష్టంగా, మాదేవతే
న్ను కావాలని ఇక్కడకు పిల్చుకొచ్చినట్లుగా మేము భావిస్తు
న్నాము." అన్నాడు నాయకుడు.

"ఎందుకని?"

"మేము సముద్రంపైన దొంగతనాలు చేస్తాం.అదే మమ్మ
ల్ని చావకుండా బ్రతికిస్తున్నాయి. మాభాష వాళ్లకు తెలీదు.
వాళ్ల గొడవ మాకు అర్థంగాదు. అందువల్ల అవనసరంగానే
మా వాళ్లు, చాలామందిని కత్తులతో పొడిచి చంపివేయడం
జరుగుతుంది. రక్తంచూస్తే నాకు ఏవగింపు. కానీ ఏంచెయ్యనూ
లేచక గుడ్లప్పగించి చూస్తూంటాను. మేము దొంగలమనీ,
మాకు కావలిసిన వస్తువులిస్తే వాళ్లను ఏమీచెయ్యమని, అర్థ
మయ్యేలా చెప్పాలని నాకనిపిస్తూ వుంటుంది. కానీ ప్రయోజనం
లేదు," అన్నాడు అతను సీసా నోటికెత్తుతూ.

"నన్నేం చెయ్యమంటావ్?" అడిగాను నేను.

"నీకు వాళ్ళ భాష తెలుసు. అది కాస్త నాకు నేర్పు. చాలు.
అనవసరమైన రక్తపాతం తప్పించిన వాడివవుతావు." అన్నాడు.

"దానికన్నా నన్నుకూడా నీతో తీసుకెళ్లు. మీ తరపున
వాళ్లతో నేను మాట్లాడుతాను. యీ సమస్య సులభంగా తీరి
పోతుంది."

"నువ్వు ఎన్నాళ్లుంటావ్ మాతో. త్వరలో ఈ అడవీ,
సముద్రమూ, విసుగుపుట్టిస్తాయి. అప్పుడు వెళ్లిపోతావ్. అందువల్ల
ఎలాగైనా నాకు నీ భాష నేర్పాలి. మా భాష నువ్వు నేర్చు
కున్నావ్ సులభంగా. కాస్త కష్టపడైనా నేర్చుకుంటాను.

మీా భాష!" అన్నాడు నాయకుడు.

"అలాగే నేర్పుతాను." అన్నాను.

ఆ రాత్రి హాయిగా మాంసంతిన్నాం. కొంత మాంసాన్ని, మద్యాన్ని ఒక మనిషిద్వారా ఆడవాళ్ల మకాంకు పంపారు.

రాత్రి ప్రొద్దు పోయిందాకా అరుస్తూ, గెంతుతూ, అల్లరి చేస్తూ వుండిపోయారు. మేమిద్దరం కూర్చుని చూడసాగాం.

"ఇంక నిద్ర పోదామా?" అడిగాడు నాయకుడు.

తలూపాను.

అతను అందర్నీ వాళ్లవాళ్ల గుడిసెలకు వెళ్లిపొమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. వెంటనే అంతా వెళ్లిపోయారు. నేనుకూడా నా గూడు చేరుకున్నాను. కొంత పచ్చిగడ్డి వుండలా చుట్టి తలక్రింద పెట్టుకున్నాను దిండులా. మేనువాల్చాను.

డెల్లా కళ్లముందు మెదలినట్లయింది.

ఆమెను కలుసుకుని, అడవి మనుష్యులకు నేను ఆత్మీయుణ్ణయినానని వాళ్ల భాష కూడా క్షుణ్ణంగా నేర్చుకున్నానని, మన ప్రాణాలకు ఏ విధమైన భయం లేదని చెప్పాలన్న ఆతృత కలిగింది.

కానీ అవకాశం పున్నమి రాత్రినాడు కానిరాదు. అందాకా ఇలా ఆమెకు దూరంగావుండి తీరవలసిందే. నాయకుడి అనుమతి లేనిదే ఒక్క మగ పురుగుకూడా ఆడవాళ్లుండే గుడిసెల వైపుకు వెళ్ళకూడదు. వెళ్లినట్లు తెలిస్తే, తలక్రిందులుగా చెట్టుకు వ్రేలాడ గడతారు ఒక్కరోజంతా.

మరుసటి దినమే నాయకుడికి చదువు చెప్పడం ప్రారంభించాను. ఇంగ్లీషు అక్షరాలు పలకడం అతికష్టంగా వుందతనికి అయినా పట్టుదలతో ప్రయత్నించడం మొదలెట్టాడు. అలాగే ఒపిగ్గా నేర్చుకుంటే నెలరోజుల్లో అతనికవసరమయినంత

మటుకూ ఇంగ్లీషు భాష నేర్వగలనని తోచింది.

పున్నమి రాత్రి వచ్చింది.

గూడెంలో వున్న జనానికంతా ఉత్సాహంగా వుంది.

గుంపంతా మా గూడెంకు అరమైలు దూరంలోవున్న పెద చెరువుకేసి నడిచింది మధ్యాహ్నం ప్రాంతంలో.

నాయకుణ్ణడిగాను వాళ్ళెక్కడకు పోతున్నారని. నెలకొక్క రోజే వాళ్ళ స్నానాలు చేస్తారట. అదీపున్నమినాడు మాత్రమే.

''మనంకూడా వెళ్దామన్నాడు'' నాయకుడు.

''సరే!''నని నేనూ బయలు దేరాను.

మేము అక్కడికి వెళ్ళేసరికి మా జనమంతా చెరువులో దిగి వున్నారు. నీళ్లన్నీ కలగావులగ మైనాయి. మనుషులు స్నానం చేస్తున్నట్లు తోచలేదునాకు. మదమెక్కిన అడవి ఏనుగు లునీళ్ళలో దిగి, చేసే రభసలాతోచింది.

నేనూ నాయకుడు స్నానానికి సిద్ధమైనాం.

మేము నీళ్లల్లో దిగడం గమనించి గుంపంతా ఒక వైపు కు వెళ్లి పోయింది. నలుగురైదురుగు మాత్రం మా వేపు వచ్చారు.

నాయకుడికీ, నాకూ ఒళ్లంతా చేతులతో తోమారు అర గంటసేపు. ఆ తర్వాత వెళ్లి మిగిలినవాళ్లతో కలసిపోయారు.

ఆడవాళ్ళు కూడా బహుశా ఈరోజే స్నానం చేస్తారని పించింది. అడుగుదామనుకున్నాను. నా ప్రశ్నను అపార్థం చేసుకుంటారేమోనన్న అనుమానంతో మానేశాను.

అందరం తిరిగి గూడెం వచ్చేసరికి చీకటి పడింది.

తిండీ తిప్పలు ముగించుకొన్నారంతా వెంటనే.

గుంపంతా తప్పెట్లు మ్రోగించుకుంటూ కదిలింది. నేనూ నాయకుడు అందరికన్నా ముందున్నాం.

ఆడ వాళ్లున్న గూడెంకు మైలు దూరం పోయి, ఆగా
దివిటీలు వెలిగించారు. పట్ట పగలులా తయారు చేశారు.

మేము వెళ్లిన అరగంటకు ఆడగుంపు వచ్చింది. వాళ్లల్
డెల్లాకోసంవెతికాను. అందరికన్నా వెనుకగా వుంది ఆమె.

నాయకున్ని అడిగాను నేను డెల్లాను కలుసుకోవచ్చా
అతనునిరభ్యంతంగా వెళ్లి కలుసుకోమన్నాడు. మాకోస
క్రొత్తగా వేయించిన గుడిసె సంగతికూడా చెప్పాడు.

వాళ్లకు దూరంగా వచ్చి నిలుచున్నాను. డెల్లాను రమ్మ
వెయ్యి చూపాను. ఆమె పరుగు పరుగున వచ్చింది. నా దగ్గరకు
రావడం నా గుండెలపైని తల ఆనించుతూ భోరుమ
ఏడిచింది. ఆమె వీపురాస్తూ, ఒదారుస్తూ, ధైర్యంగా వుం
మని చెప్పాను.

"ఎప్పైనా వెళ్దాం!" అంది డెల్లా.

"అలాగే! ఈ తమాషా కూడా చూసిపోదాం!" అన్నాను.

"తమాషా ఏమిటి?" అర్ధంగాక అడిగింది.

"ఇన్ని వందల మంది మగాళ్లకు, ఉన్నది ఇరవై మంద
స్త్రీలు. వాళ్లను ఈ రాత్రికి ఎవరు అనుభవించాల
నిర్ణయించేందుకు ఒ ఆట ఆడతారట. అది చూదాం.'
అన్నాను.

డెల్లాకు ఆ మాట వినగానే ఉత్సాహం కలిగింది.

ఆడవాళ్లకేసి చూశాను. అందరూ పొడుగ్గా, సన్నగా
రివటల్లా వున్నారు. రకరకాల ఆకులు కట్టుకున్నారు. నగలు
వేసుకున్నారు. తలలు తైలసంస్కారం లేక చింపిరి
జుట్టుతో వున్నా చాలా అందంగా కనుపించారు వాళ్లు.

అందరూ కళ్లకు గంతలు కట్టు కున్నారు.

తప్పెట్లు పెద్దగా మ్రోగడం మొదలెట్టాయి.

ఆడవాళ్ళు పరుగెత్తడం ప్రారంభించారు. మగవాళ్ళుకూడా వాళ్ళకు చిక్కకుండా పరుగెత్తడం మొదలెట్టారు. అందరితో పాటు వాళ్ళ నాయకుడు కూడా పరుగెత్త సాగాడు.

అలా పదిహేను నిముషాలకు పైనే గడచింది ఆట. చివరకు ఆడవాళ్ళందరూ తలకొకర్ని చిక్కించుకున్నారు.

నాయకుడు కూడా ఒక ఆడమనిషికి చిక్కడి పోయాడు.

మా కందరికీ వీడ్కోలిచ్చి మిగిలిన గుంపంతా గూడెం వేపు వెళ్లిపోయింది. మా జంటలన్నీ ఆడవాళ్ల గూడెం వేపు కదలి పోయారు.

డెల్లా కోసం క్రొత్తగా నిర్మించిన చిన్న గుడిసెలోకి దూరాను నేను. నా వెనుకే ఆమె కూడా వచ్చింది.

ఆమెను ఘట్టిగా కౌగలించుకున్నాను. ఆమెకూడా అదిమి పట్టుకుంది. "విశేషాలు చెప్పు!" అంది నన్ను వదలించుకుని.

అంతదాకా జరిగిందంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పాను.

నేను చెప్పడం ముగించగానే "అయితే నువ్వు వీళ్లల్లో కలసి పోయినట్లేనా?" అడిగింది.

"నీ కెందుకా అనుమానం వచ్చింది?" అడిగాను.

"ఇంతసేపు వాళ్ల మంచితనం, ఆప్యాయత, ఆదరణ పొగ డుతూ చెప్పావు తప్ప, ఇక్కడ్నించి తప్పించుకుని పోయేందుకు నువ్వు ఆలోచించిన మార్గంకానీ, వేసిన పథకంగానీ చెప్పలేదు. అంటే బహుశా ఇక్కడేవీళ్లతో వుండిపోవాలని తీర్మానించు కున్నానేమోననిపించింది." అంది డెల్లా.

"నీకు ఇక్కడుండడం ఇష్టంలేదా?" అడిగాను.

"నాకే కాదు. మనలా పెరిగిన వాళ్ళెవ్వరూ వుండరు. ఆడదాన్నయి చిక్కడం అన్యాయం ఇరవై నాలుగు గంటలూ ఆ గుడిసెలో పడివుండాల్సిందే తప్ప వేరేపనిలేదు. మిగిలిన

వాళ్ళు ఏమోమో చేస్తుంటారు. నన్ను పిలవరు. మాట్లాడేం దుకు భాష రాదు. మనసు విప్పుకునేందుకు మనిషి తోడులేదు. నిన్ను నీవు ఆ పరిస్థితుల్లో వున్నట్లు ఊహించుకొని ఆలో చించుకో! నా బాధ అర్థమవుతుంది'' అంది డెల్లాచిరుకోపం చిందిస్తూ.

''వీళ్ళు అడవి మనుషులు. వీళ్లను మంచితో లోగొట్టు కొని మనపని జరుపుకోవాలితప్ప, ఎదురు తిరిగి లాభం లేదు. భుజబలం, మూక బలం మాత్రమే కాకుండా మంత్ర తంత్రాలు కూడా తెలుసు. తప్పించుకు పోవడం చాలా కష్టం. కొన్నాళ్ల పాటు ఇక్కడేవుందాం. సమయం చూసి చెక్కేద్దాం!'' అన్నాను.

''ఆ సమయం ఆసన్నమ యేందుకు నెలలు పడుతుందో, ఏళ్ళు పడుతుందో? అంతదాకా నేను ఇలా నీకు దూరంగా వుండలేను. కనీసం కలసివుండే ఏర్పాటయినా చెయ్యి. కాస్త ధైర్యంగా వుంటుంది. నాకు పిచ్చెక్కకుండా వుంటుంది.'' అంది డెల్లా.

''నాయకుడు చాలా మంచివాడు. వివరంగా చెప్పి అతన్నె లాగైనా మనిద్దరం కలసి వుండేందుకు ఒప్పించ గలనన్న నమ్మ కం నాకుంది. నువ్వు అధైర్యపడకు!'' అన్నాను ధైర్యం చెప్తూ.

ఆ తర్వాత అందాకా మేము అనుభవించిన కష్టాలు, చవి చూచిన ఆనందాలు, పొందిన వింత అనుభవాలు నెమరు వేసు కున్నాం చాలాసేపు.

రాత్రి సగం గడచి పోయింది. కొయ్యలతో కిటికీలా అమ ర్చిన దాంట్లోంచి వెలుపలి ప్రకృతిని చూశాను. వెన్నెల్లో తలము నకలుగా తడిసి ఆహ్లాదంగావుంది. పెద్ద పెద్ద చెట్లతో పాటు చిన్న చిన్న పొదలుకూడా మత్తుగా నిద్రపోతున్నట్లున్నాయి.

"ఇంక పడుకుందామా?" అడిగాను డెల్లాను.

ఆమె తలూపింది.

ఇద్దరం నేలమీద ఒకరినానుకొని ఒకరం పడుకున్నాం.

తెల్లా వారేదాకా గడచిన ప్రతిక్షణం మాకు తెలీకుండా ముందుకు జరగలేదు.

బాగా వెలుతురొచ్చింది. బాకాలు ఊదారు. మగవాళ్లంతా వెలుపలి కొచ్చారు. నేను డెల్లాదగ్గర సెలవు తీసుకొని వాళ్లను కలుసుకున్నాను.

మగ వాళ్లందరం మవునంగా నడచి గూడెం చేరుకున్నాం.

ఎవరి గుడిసెలకు వాళ్లు వెళ్లిపోయారు

నాయకుడు కూడా దోవలో నాతో మాట్లాడలేదు.

మధ్యాహ్నం భోజనాలయాక నాయకుడి వెంట వెళ్లాను అతని నివాసానికి. ఇద్దరం మందు పట్టించాం మళ్ళీ.

"నీ పెట్టను కలుసుకున్నావుగా? ఏమంటుంది? ఇక్కడ జీవితం ఎలా వుందంటుంది?" అడిగాడు నాయకుడు.

అంతకు ముందు రాత్రి చెప్పిందంతా చెప్పాను. వింటూ ఆలోచనలో మునిగి పోయాడు.

"మీరిద్దరూ కలిసి వున్నందువల్ల మాకు కలిగే నష్టం లేదు. కానీమాజాతి నియమాలు వేరు. మాగూడెంలో వుండ దలచుకుంటే మా పద్ధతులకు తలొంచి తీరాలి. వీట్ని మార్చే అధికారం, బలం, నాయకుడ్ని అయినంత మాత్రాన నాకున్నా యనుకోవద్దు." అన్నాడతను అసహాయంగా.

"అలాగైతే మమ్మల్ని వదిలెయ్. ఎట్లైనా వెళ్లిపోతాం!" అన్నాను. తలెత్తి నాకేసి నిశితంగా చూశాడు.

"ఆమె నన్ను నమ్ముకుంది. క్షేమంగా ఆమె దేశానికి ఆమెను చేరుస్తానని మాటిచ్చాను. నా కోసం ప్రాణాలకు తెగించి

ఎన్నో సాహసాలు చేసింది. చావుకు భయ పడటం మాని చాలా రోజులయింది. తన్నిలా దూరంగా వుంచావన్నా దిగులుతో పిచ్చి పట్టితల పగుల గొట్టుకొని ఛస్తానంటుంది. నా పరిస్థితి కూడా కాస్త ఆలోచించు" అన్నాను దీనంగా.

నాయకుడు నా మాటలు విని మాట్లాడకుండా మవునంగా త్రాగుతూ కూర్చున్నాడు. నేను త్రాగడం మానేశాను.

"కొంత వ్యవధి కావాలి. ఆలోచించి ఏదన్నా చేస్తాను. అందాకా ఒపిక పట్టు." అన్నాడు.

ఆ రాత్రికి గూడెంలో పెద్ద సమావేశం ఏర్పాటైంది. ఎత్తయిన ఆసనం మీద కూర్చున్నాడు నాయకుడు, అతని ముందు నేలపయిన గూడెంలోని జనమంతా కూర్చున్నారు.

ఏకబిగిన గంటసేపు ఉపన్యాసం చెప్పినట్లు చెప్పాడు. నాదీ. డెల్లాదీ చరిత్ర. ఆ తర్వాత మేమిరువరం, రోజా కలసి వుండాలని కోరిన కోరిక చెప్పాడు. ఆ కోరిక మన్నించడానికి అడ్డొచ్చే నియమాలు, చిక్కులు విప్పి చెప్పాడు.

అందరూ వింటూ తలూపారు.

నావల్ల, నాయకుడిగా తనకూ, గుంపు మొత్తానికీ జరగబోయే ఉపకారాలను ఒక్కొక్కటే వివరించి చెప్పాడు.

అంతా చెప్పి "మీరందరూ ఇష్టపడితే మన గూడెంకు దూరంగా, వాళ్లకు మకాం ఏర్పాటు చేయిస్తాను. దూరంగా వుండే మనకు సాయం చేసేలా చూస్తాము." అన్నాడు అతను.

అందరూ ఎదురు మాట చెప్పకుండా నాయకుడి నిర్ణయాన్ని ముక్త కంఠంలో బలపరచారు.

నా విషయాల్లో అతను అంత శ్రద్ధ తీసుకున్నందుకు ఎంతో ఆనందం కలిగింది.

అతనిది నిజమైన ప్రజా స్వామ్య పరిపాలన లాగా తోచింది.

అందరూ వెళ్లిపోయారు.

నేను కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా నాయకుడి చెయ్యి తీసుకుని నా చేతుల మధ్య పెట్టుకొని నొక్కాను.

అతని కళ్లల్లో ఆనందం మెరసింది.

"ధైర్యంగా వుండు" ఇక్కడికి నాలుగు మైళ్ల దూరంలో, మీకు మకాం ఏర్పాటు చేస్తాను. ఏలోటు లేకుండా వుండే ట్లుగా చూస్తాను. అక్కడ నువ్వూ, ఆమె ఆనందంగా వుండండి. ఏ పరిస్థితుల్లోను నన్ను మోసంచేసి తప్పించుకొని పోయే ప్రయత్నం మాత్రం చెయ్యవద్దు. అలాంటిదే జరిగితే మిమ్మల్నిద్దరినీ నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపమంటుంది మా నియమం." అన్నాడు నాయకుడు.

"అలా ఎప్పటికీ జరగదు." అన్నాను.

"నువ్వు రోజూ వచ్చి మా భాష మాత్రం నేర్పి పోవాలి. నాకవసరమైనపుడల్లా సాయం చెయ్యాలి.!"

"అలాగే!"

మాకు మకాం ఏర్పాటు చేసేందుకు రెండ్రోజులు పట్టింది నాయకుడికి. అడవిలో ఆకులుతెచ్చి మా గుడిసె పైన కప్పి వేశారు. డెల్లా, నేనూ, మా కిచ్చిన గుడిసె ప్రవేశించాం.

మేము తప్పించుకుని పోకుండా వుండేందుకు కూడా నాయకుడు తగిన కట్టుదిట్టాలు చేశాడు. మా గుడిసెకు దగ్గర్లోనున్న పెద్ద చెట్టుపైన ఇరవై నాలుగు గంటలు ఇద్దరు మనుషులు, మమ్మల్ని కాపలా కాస్తూ వుండడం గమనించాను.

నాతో నాలుగు విస్కీ సీసాలు, కొన్ని వెదురుబియ్యం, తేనే మొదలైనవి తెచ్చాను.

"ఎలా వుంది మన బంగళా" అడిగాను డెల్లాను.

"బ్రహ్మాండంగావుంది!" అంది డెల్లా.

"భోజనం".

"అదీ బాగుంది!" అంది.

మనం అస్తమానం గుడిసెలోనే పడివుంటే బోర్ కొడుతుంది. పగటిపూట అలా అడవంతా తిరుగుదాం. రాత్రిళ్ళు పడుకుని హాయిగా నిద్రపోదాం. ఏమంటావ్?" అడిగాను.

"అలాగే! నీ యిష్టం!" అంది డెల్లా.

మొదటి రెండు రోజులూ, గుడిసెముందున్న చెట్లు, తుప్పలూ పొదలు, తీసేసి శుభ్రం చేసుకునే పనిలో పడ్డాం. కాలం ఎలా గడచి పోయిందో కూడా తెలీలేదు. నాకు ఆ రెండు రోజులు.

రాత్రి కాకముందే గూడెంకి చేరుకుని, పిచ్చాపాటి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కాలం గడిపేవాళ్ళం.

పదిహేను రోజులదాకా, నాదిన చర్యలో, ఏ విధమైన మార్పు లేకుండానే జరిగి పోయింది.

ఆ రోజు మామూలుగా గూడెంకు వెళ్ళాను. నన్ను చూడగానే నాయకుడు హుషారుగా నవ్వాడు. అతనికి చాలా ఇంగ్లీషు మాటలు వచ్చేశాయి. అతను భాష మాట్లాడుతూంటే, ప్రక్కనున్న జనం విని వింతగా చూసి నవ్వేవారు.

ఎదురుగా వెళ్ళి కూర్చున్నాను అతని ముందు. విస్కీ త్రాగుతున్నాడు. త్రాగ మన్నట్లు సీసా నా ముందుకు తోశాడు. నేను దాన్ని అందుకుని "ఏమిటి విశేషాలు" అడిగాను.

"ఈ రాత్రికి మనం సముద్రంపైకి పోవాల్సి వుంటుంది." అన్నాడు.

"ఏదైనా షిప్ వస్తుందా?" అడిగాను.

"ఆ! వస్తుందని వార్త వచ్చింది." అన్నాడు నాయకుడు. అలాంటి వార్తలు ఎవరు తెస్తారో, ఎలా వస్తాయో నాకు

ర్థం కాలేదు.

"ఎవరు చెప్పారు?" అడిగాను.

"ఇక్కడికి చాలా దూరంలో మరోదీవి వుంది. అక్కడ
గా మనుషులున్నారు. సముద్రంలో పెద్ద చేప కనుపించ
'నే, ఒక పక్షి కాళ్లకు ఎర్ర ఆకులు కట్టి వదుల్తారు. అది
వ్వున వచ్చేస్తుంది. దాని రాకేమాకు గుర్తు." అన్నాడు.

"ఆ పక్షి వచ్చిందా?"

"ఆఁ! ఇంతకు ముందే వచ్చింది. ఆ ప్రాంతాన్నించి మా
విపైపు వచ్చేందుకు ఒక్క రోజు పడుతుంది. అంటే
ఈ రాత్రికి అది వచ్చి తీరాలి" అన్నాడు.

"రాత్రికి వెళ్ళేందుకు ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారా?"

"ఆఁ! ఈ దినం చదువు వద్దు, అన్ని విషయాలు స్వయ
ుగా చూసుకోవటం అవసరం."

"అవును. అదీ నిజమే. సంగతి ఏమిటి నాదగ్గర ఆయు
ాలేమి లేవు."

"మేము ఇంతకుముందు దొంగిలించి తెచ్చాం కొన్ని, వాట్ని
పయోగించే విధానం బహుశా నీకు తెలిసి వుంటుంది.
వ్వు వాట్ని చూసి కావాల్సింది ఏరుకో. మాకు మామూలుగా
ుండే ఆయుధాలున్నాయి." అన్నాడు నాయకుడు.

దొంగతనాల్లో తెచ్చిన సామానంతా వేసివున్న గదిలోకి
ళ్లి రెండు తుపాకులు, మందు సామగ్రి తెచ్చుకున్నాను.

చీకటి పడ్డాక గూడెంకు రమ్మన్నాడు. నాయకుడు. అలాగే
స్తానని చెప్పి, బయలుదేరాను నామకాంకు.

తుపాకుల్ని చూడంగానే డెల్లాకు సంతోషం కలిగింది.

"ఎలా తెచ్చావ్?" అడిగింది నన్ను.

వివరంగా విషయం చెప్పాను. (సశేషం)